

אינהאלט פונעם מעשה־בוך

2

דעקל

3

קאפיטל 1: לעבן דעם קליי

4

קאפיטל 2: וואו עס איז געשטאנען

5

קאפיטל 3: נאכאמאל אנטשולדיג

7

קאפיטל 4: נישט זיין קיניגל

8

קאפיטל 5: וואו מען קען דערגרייכן

9

קאפיטל 6: א צוים דערנעבן

די אנטשולדיגונג מיט אן אויסרייד

אן אויער פון ליים און די ווערטער נאכן בעטן איבער

פארן עלטער 9-12

קאפיטל 1: לעבן דעם קליי

שייע'ס קיניגל פון ליים שטייט לעבן דעם קליי-פלעשל און ווארט אויף א פאפירענעם צוים. זיינע אויערן זענען לענגער ווי זיינע פיס.

בערל שטרעקט אויס די האנט איבערן טיש צום פלעשל. זיין ארבל רירט אן איין אויער.

דאס אויער בייגט זיך צו דער זייט און פאלט אראפ אויפן קיניגל'ס פוס.

שייע קוקט אויף.

'אנטשולדיג,' זאגט בערל שנעל. 'אבער דו האסט עס געשטעלט גלייך לעבן דעם קליי.'

שייע הייבט אויף דאס אויער אן ענטפערן.

דאס פלעשל שטייט נאך אלץ אויף דער אנדערער זייט פונעם קיניגל. בערל האט עס נישט גערוקט און נישט גענוצט.

קאפיטל 2: וואו עס איז געשטאנען

'ס'איז נישט געווען קיין סאך פלאץ, 'זאגט בערל.

'דו האסט געקענט בעטן אז איך זאל דיר עס דערלאנגען.'

'איך האב נישט געזען ווי נאנט עס איז.'

'איך האב געמאכט דעם צוים.'

בערל ווייזט צום קיניגל און דערנאך צום פלעשל. דער פלאץ איז טאקע ענג. ער וויל אז שייע זאל פארשטיין אז ער האט נישט געוואלט עפעס צעברעכן.

שייע דריקט צוריק דאס אויער. עס בייגט זיך נאכאמאל איבער.

דער הסבר וועגן דעם ענגן פלאץ מאכט נישט דעם קיניגל שטיין ווי פריער.

קאפיטל 3: נאכאמאל אנטשולדיג

דער רבי קומט איבערקוקן דעם טיש.

'וואס איז געשען?'

בערל דערציילט וועגן זיין ארבל.

שייע ווייזט אים דאס אראפגעפאלענע אויער.

'מען קען לייגן די נאסע ליים אויף א טאץ, ווייט פון די זאכן וואס יעדער דארף נוצן,' זאגט דער רבי. 'קודם פרעג שייע וואס פאר א הילף ער וויל.'

בערל קוקט אויפן פלאץ וואו דאס אויער איז געווען אויפן קיניגל'ס קאפ.

'אנטשולדיג אז איך האב אויסגעשטרעקט די האנט איבער דיין קיניגל און צעבראכן זיין אויער.'

ער וויל שוין צולייגן נאכאמאל דעם זאץ וועגן דעם קליי. ער האלט זיך איין.

מען קען דארפן בעסער אויסשטעלן די זאכן אויפן טיש, און זיין
אויסגעשטרעקטע האנט קען נאך אלץ זיין די סיבה פארוואס דאס
אויסער איז צעבראכן.

קאפיטל 4: נישט זיין קיניגל

'איך קען עס צוריק אנשטעלן,' זאגט בערל.

שייע שאקלט מיטן קאפ. 'איך וויל עס אליין טון. קענסטו ברענגען דעם רבי'ס קליין ברעטל פאר דער ליים?'

בערל ברענגט עס. ער לייגט עס לעבן שייע, אנשטאט אליין צו שטופן דעם קיניגל דערויף.

דער רבי ווייזט שייע ווי אזוי צו באהעפטן די צוויי שטיקלעך. בערל ווארט און רירט נישט אן דעם קיניגל.

'עס וועט אפשר אויסזען אביסל אנדערש,' זאגט שייע.

'איך ווייס.'

בערל וואלט געוואלט אז דער אומגליק זאל קיינמאל נישט געשען זיין. ער קען ברענגען דאס ברעטל און נישט מאכן די פארריכטונג שווערער. דאס האט שייע פון אים געבעטן.

קאפיטל 5: וואו מען קען דערגרייכן

בשעת שייע ארבעט, פרעגט בערל דעם רבי צי מען קען שטעלן די געמיינזאמע פלעשלעך אין מיטן און די טעצער מיט דער ליים ארום דעם ראנד.

דער רבי העלפט מאכן פלאץ. בערל פרעגט די אנדערע אינגלעך איידער ער רוקט זייערע ארבעטן.

דערנאך דארף איינער דעם קליי.

בערל גיט עס ווייטער אן אויסשטרעקן די האנט איבער א חיה. שייע'ס קיניגל האט ווידער אן אויער. עס איז יעצט אביסל קירצער. 'ביסטו נאך אלץ אנטווישט?' פרעגט בערל שטיל.

'אביסל.'

בערל שאקלט מיטן קאפ. שייע דארף נישט זאגן אז דער קיניגל איז פונקט אזוי גוט ווי פריער, כדי בערל זאל אים קענען העלפן.

קאפיטל 6: א צוים דערנעבן

בערל שניידט שטרייפן פאר זיין אייגענעם צוים. ווען שייע בעט
איינעם, דערלאנגט ער אים עס.

ביים אויפרוימען ווארט בערל ביז שייע לייגט זיין קיניגל זיכער אויפן
טאץ. ערשט דערנאך נעמט ער דאס פלעשל.

דאס מאל רירט זיין ארבל נישט אן קיינעם'ס ארבעט.